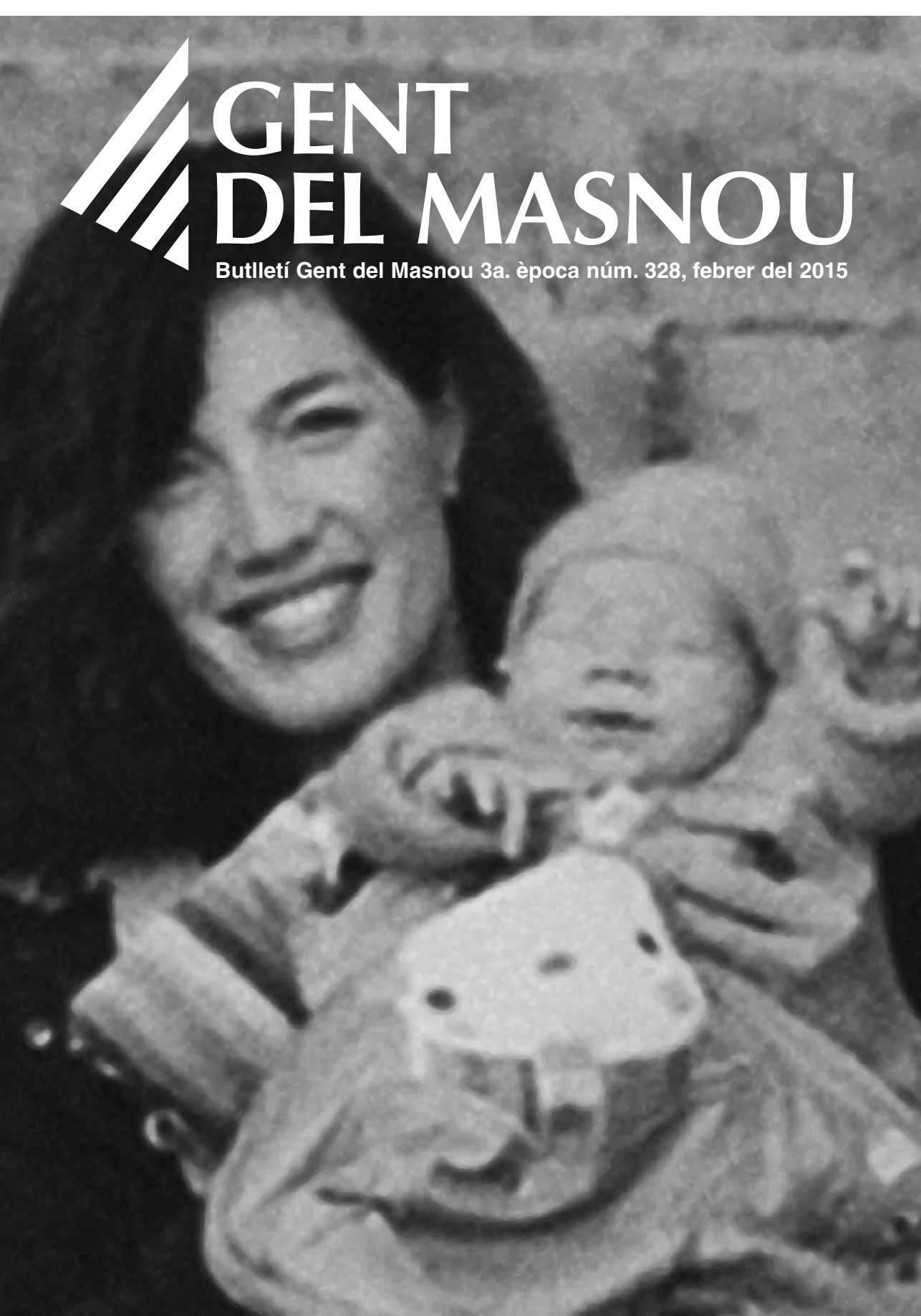

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou 3a. època núm. 328, febrer del 2015

ISABEL I NEUS

TEIXITS - MERCERIA - TALLER D'ARRANJAMENTS

**Gran varietat de
disfresses
infantils.
Teixits,
maquillatge i
complements.**

Fontanills, 2 · 93 540 26 19 el Masnou

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras MULTIMARCA

OPEL

RENAULT

SEAT

CITROËN

PEUGEOT

Volkswagen

Audi

Recollida a domicili i substitució de cotxe gratuït · Manteniment de motocicletes i vehicles clàssics. ITV 100%

Àngel Guimerà, 14, el Masnou (Ocata) Tel. Fax 93 540 31 57 · genis.oliveras@gmail.com

22 anys de la Trobada de Nadons del Masnou. Aquí podeu veure 14 dels 19 nadons que vingueren fa 22 anys a la primera trobada de nadons. Mireu quins bordegassos i bordegasses tan feliços i contents de poder-se fotografiar altre cop tots junts.

Equip de Redacció:

Joan Camps - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Dels nadons masnovins del 2014

Disseny i muntatge: Taller de publicitat.

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf.

Tiratge: 3.500 exemplars.

Paper ecològic de 90 g.

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9
08320 El Masnou
93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors. El repartiment d'aquest butlletí als socis es fa amb el suport de l'**Ajuntament de la Vila**.

La Coral Xabec demana cantaires

Tothom qui hi estigui interessat hi serà ben rebut. Animeu-vos-hi i veniu a provar la veu qualsevol dimarts a 1/4 de 10 del vespre.

**Qui canta, els seus
mals espanta!**

FES-TE SOCI DE GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 · 93 126 82 20

gentdelmasnou@gmail.com
www.gentdelmasnou.cat

Editorial

27-S / 19-A

27-S

Per fi hem conegut la data de les properes eleccions al Parlament de Catalunya: el diumenge 27 de setembre proper. CIU i ERC, després de molts estira-i-arronses, van acordar la data d'unes eleccions avançades que tindran caràcter plebiscitari i que mostraran clarament quina és la temperatura del país, a les quals acudirán (ai las!) amb llistes separades, però amb un full de ruta nacional comú. L'acord s'ha fet guiar molt, però ja sabem que en política dos més dos no sempre sumen quatre i que les posicions i criteris dels partits sovint prevalen pel damunt de les necessitats del país; però bé, és el que hi ha i amb aquestes eines cal seguir avançant en el retorçat camí iniciat cap a la plena sobirania, bo i esprement les reserves d'esma que ens queden per afrontar-ho amb dignitat i convicció.

La bona gent de l'ANC i d'ÒMNIVUM s'hi han avingut, malgrat haver estat desateses bona part de les seves recomanacions, perquè han entès que ara és el moment de fer via junts si no es vol malmetre l'embranchida que ha somogut la societat civil catalana (*Algun dia caldrà homenajar ambdues entitats cíviques, des de les seves líders fins al més menut dels col·laboradors, per la ingent, entusiasta i tossuda tasca duta a terme durant tot el procés, no us sembla?*).

Durant els mesos que resten fins al 27-S caldrà afinar la punteria en totes les direccions: informació veraç i pedagogia dels pros i els contres a la ciutadania, creació d'estructures d'estat, contactes a l'interior i exterior de l'estat, etc. etc. Molta feina i no gaire temps per fer-la. Som-hi.

19-A

No, en aquest cas no es tracta de cap nova cita política. El 19 d'abril proper (19-A) és la data de la convocatòria de l'assemblea anual de socis de Gent del Masnou (vegeu-ne la convocatòria en les pàgines interiors). Un any més, i ja en van 30, ens trobarem per sospesar l'activitat i vitalitat de l'associació i per traçar els nous reptes i projectes de futur. També enguany correspon, per estatuts, renovar la meitat dels càrrecs de la junta directiva: Vicepresident, Tresorer i els Vocals de les Vocalies Cívica i Recreativa.

Recomanem la màxima participació de socis, atès que les assemblees són l'òrgan sobirà de l'entitat i el fòrum adient per aportar noves iniciatives, proposar col·laboracions i també crítiques constructives que ajudin a garantir la continuïtat de l'associació en la seva voluntat de servei al Masnou i al país.

Us hi esperem.

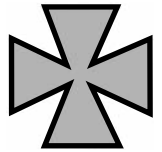
El President

Sumari

EDITORIAL.....	3
BÚSTIA OBERTA.....	5
IN VITRO I EN PERILL D'AVORTAR Joan Camps	6
ESTATS UNITS Joan Maresma Duran.....	8
DITES I PERSONATGES POPULARS Albert Vidal.....	14
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray.....	16
LES NOSTRES FAMÍLIES AVUI Aleix Ripol	18
MÀGIC MÓN DEL TREN Pere Martí Bertran	19
PARLEM DE LLIBRES Pere Martí Bertran	20
L'ÚLTIM SUPERVIVENT Josep Condeminas	21
LA PUNTA DE LA LLENGUA (62) Esteve Pujol	21
GENT DEL MASNOU INFORMA.....	22
ARRAN DE SÒL Pledebuit.....	23
LA CUINA DE L'ANTÒNIA El Cullerot	23

24 hores al seu servei

FARMÀCIA DE GUÀRDIA

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides.
De les 9.30 del matí a les 9.30 de l'endemà.

-- Febrer 2015 --

1	diumenge	Aymar	22	diumenge	Dominguez
2	dilluns	Viayna	23	dilluns	Ocata
3	dimarts	Dominguez	24	dimarts	Riera
4	dimecres	Aymar	25	dimecres	Fàbregas
5	dijous	Ocata	26	dijous	Viayna
6	divendres	Riera	27	divendres	Dominguez
7	dissabte	Fàbregas	28	dissabte	Aymar
8	diumenge	Fàbregas	----- Març 2015 -----		
9	dilluns	Dominguez	1	diumenge	Aymar
10	dimarts	Aymar	2	dilluns	Riera
11	dimecres	Ocata	3	dimarts	Fàbregas
12	dijous	Riera	4	dimecres	Viayna
13	divendres	Fàbregas	5	dijous	Dominguez
14	dissabte	Viayna	6	divendres	Aymar
15	diumenge	Viayna	7	dissabte	Ocata
16	dilluns	Aymar	8	diumenge	Ocata
17	dimarts	Ocata	9	dilluns	Fàbregas
18	dimecres	Riera	10	dimarts	Riera
19	dijous	Fàbregas	11	dimecres	Dominguez
20	divendres	Viayna	12	dijous	Aymar
21	dissabte	Dominguez	13	divendres	Ocata
			14	dissabte	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou

	De dilluns a divendres	Dissabte
Aymar (Maricel) Almeria, 14 · 93 555 03 81	9.15 - 21	9.15 - 14
Domínguez (Est. Masnou) Enamorats, 2 · 93 555 59 36	8 - 20.30	9 - 13.30
Fàbregas Navarra, 68 · 93 555 19 79	9 - 13 i 16.30 - 20	9.30 - 13
Ocata JFKennedy, 5 · 93 555 33 08	9 - 20.30	9 - 20.30
Riera (Club nàutic) J.Llimona, 22 · 93 555 08 55	9 - 20.30	9 - 20.30
Viayna C Prat de la Riba, 23 · 93 555 04 03	9 - 20.30	9 - 14

h o c r e c f a n t à s t i c a b o ú s t r i a n o b e r t a c o l d a m b

Les cartes de la Bústia Oberta **cal** que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i **es publicaran** amb el **nom i cognoms** de l'autor o inicials. **En cap cas** no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió **no excedirà de 1.500 caràcters, espais inclosos**; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou **no es fa responsable** del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mandrà correspondència amb els seus autors.

ARBRES GUERXOS

Benvolgut president,
Sembla talment que els contactes entre l'A.V.V. Ramón y Cajal (ara també del Masnou Alt) i el consistori de la nostra vila sols serveixin per organitzar festetes periòdiques i altres esdeveniments folklòrics aliens a casa nostra. Dic això perquè el manteniment de l'espai esportiu de Pau Casals—des de la seva inauguració— té força càrrecs: hi ha tot una sèrie d'arbres plantats, tant a la zona esportiva com a la d'esbarjo, que ja des del seu trasplantament inicial van perdre la verticalitat i ben guerxos s'han quedat.

N'hi ha un que ha tingut sort de topar-se amb un fanal que l'aguanta de no caure. Fet aquest que fa creure els forans que el Masnou és un poble ple d'arbres tombats. Ara, des de fa uns mesos, al fons de la plaça de skate s'està produint el que en principi semblaven caus de rates: un esfondrament del sòl que ha arrossegat el mobiliari urbà existent, i també un fals pebeter que hi ha molt a prop s'està inclinant a causa del deteriorament de l'indret. Doncs bé, ni uns ni altres sembla ser que ho hagin vist o, més aviat, no donen la mínima importància a la inadequada situació. Quan

caigui l'arbre ja tapanen el forat deixat i, amb una bona dosi de sort, en plantaran un altre com va passar al carrer Montevideo (Can Jordana), temps enrere, que van ser tan diligents a replantar-ne un de caigut per una ventada que ja era mort feia un mes quan decidiren posar-hi solució. Això si només es produeix la caiguda del fals pebeter i no cal lamentar cap accident personal, en el supòsit que cedís el terra, com sembla que es produirà per les evidències que s'hi aprecien.

Àngel Zamora García

EL TRENCANOUS: UN VIATGE AL REGNE DELS SOMNIS

El dia de la representació d'aquesta obra a Ca n'Humet, el 28 de desembre passat, dues hores abans de l'inici de l'espectacle es van posar a la venda únicament 10 entrades! Érem els 3rs o 4ts; no ens van arribar.

Primer vàrem intentar accedir a la venda anticipada per Internet, que no va respondre, probablement per haver-se'n exhaurit (50?) per aquest mitjà.

Segons ens van dir, al matí del mateix dia va haver-hi una pre-venda d'entrades per als familiars dels artistes. Existeix una normativa oficial sobre quin % de l'aforament s'ha de destinar a la venda: Per Internet? Venda directa a taquilla? Venda a familiars dels participants? Invitacions? Hi ha "barra lliure" per als participants?

D'existir una normativa, qui es reponsabilitza del seu compliment: els patrocinadors, l'entitat organitzadora, el local, els participants...? Qui ens pot respondre? Qui ens ho pot aclarir?

La representació se'ns va quedar en un SOMNI. Estem decebut i, per què no dir-ho, amb un cert grau d'empipament.

Mª Teresa Pagès Casals

Human Bodyes Dissabte 21 de febrer

Visita a la impressionant exposició **Cossos Humans**, al matí, de 10 a 13. Més que una exposició és una experiència inoblidable. Total realisme de les parts del cos humà; amb cossos reals conservats amb la tècnica de plastinació. És un espectacle de la vida, com mai no l'hem vist. Un viatge a través de l'interior del nostre cos.

Anirem amb tren fins a Barcelona (estació de Sants) i, passejant (20 minuts), arribarem a la plaça d'Espanya. La visita de l'exposició dura una hora i un quart aproximadament.

Si fa bon temps, passejarem pel Parc de l'Escorxador i visitarem el Centre Comercial Arenas (antiga plaça de toros).

Tornada lliure al Masnou a partir de les 13.

Inscripcions i pagament fins al **17 de febrer**
Preu de l'entrada: Socs **6 €** no socs **7 €**.

Gent del Masnou – Vocalia recreativa

Laborables de 6 a 8 del vespre

www.gm.recreativa@ya.com

escola
de música
Emma Calvo
T'agrada cantar? T'agrada el gospel?

C/Parlament de Catalunya 28, el Masnou
93 540 86 96 · 630 16 33 26

IN VITRO I EN PERILL D'AVORTAR

Joan Camps i Ortiz

L'anunciació segons Lluc 1,26-37 ha estat durant un parell de mil·lennis el rècord Guinness de la fecundació antinatural, a part de la carrincloneria dels pares de postguerra que, avergonyits i pudorosos per la rebolcada com Déu mana indispensable per procrear, ens explicaven que, als germanets petits, els portava una cigonya vinguda de París. Sent sincer, no tots els pares feien la mateixa cabriola perquè els meus van conformar-me la curiositat amb el to sarcàstic de "nano, no siguis babau, no t'ho creguis" i em digueren que m'havien trobat dins una pell de plàtan d'un cubell d'escombraries. De aquí em deu venir el meu escepticisme davant les superxeries i els encantaments considerats correctes quan no dogmàtics. A part d'aquestes tres cabrioles citades: la dogmàtica, la popular i la sarcàstica, potser és bo de recordar que el primer mamífer femella que va parir sense cobrir-la un mascle fou una gossa que Spallanzani inseminà artificialment l'any 1784 i que al cap de dos mesos va parir tres cadells sans i estalvis.

M'ha vingut això al cap davant la cita antinatural entre Mas i Junqueras quan en el seu moment més idoni per fecundar el "procés", quan només els calia una rebolcada en el mateix llit i en un acte consentit, si no per amor per Raó d'Estat, anticipar el plebiscit cap a la independència sense haver d'esperar els nou mesos de gestació que ara caldran per saber si el fetus s'ha desenvolupat amb un pa sota el braç o si, per maldestres d'una nit boja, en lloc de néixer la criatura amb la flor el cul, com hauria de ser, resultava que ens arriba amb un cactus clavat a les natges de per vida.

Ja tenim un nou termini, el 27 de setembre eleccions anticipades dependent d'un acord més forçat que consentit per no dir d'un escalfada de braguetes de conveniència per salvar les dues cadires encoixinades de la parella mal avinguda Mas i Junqueras. Paciència doncs, ja que des de l'acte d'aquesta fecundació in vitro fins saber en què queda el "dret a decidir"

hauran de passar nou mesos; i veient com s'ho han muntat fins ara, vet a saber què pot passar amb el fetus: l'esperada independència, quan la plaqueta del "procés" s'està secant en el desencís i la incertesa. Molt serà que arribem al novè mes sense haver d'acusar Mas o Junqueras d'un avortament provocat.

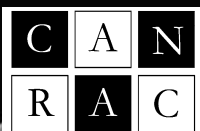
El malbaratament de la feina feta fins al 9N per la societat civil ja és inevitable; però com que qui no es conforma és perquè no vol, cal confiar encara en una majoria il·lusionada, malgrat el poc goig que fa veure-les venir. El millor pronòstic és que el "procés", tal com va, no promet que el nounat ens arribi amb un pa sota el braç i no és gens probable que neixi amb la flor el cul. La millor mala notícia possible és que, per mal nascuda que vingui la independència, sigui encara el millor mal menor desitjable per a la majoria que creiem en el dret a decidir, ja que l'opció constitucional alternativa que se'ns ofereix, administrada des del poder central com si fos la Sharia Islàmica, és inacceptable. Hauríem de ser molt maldestres els catalans de no saber dotar-nos d'una constitució per al futur del nou estat que no fos millor que la indecència que ha corromput totes les institucions que se'ns volen perpetuar des del poder amb una dinastia monàrquica d'opereta, amb un executiu pendular que ens fa anar del foc a les brases, amb una judicatura que és una olla de cols i un legislatiu condicionat per la disciplina partidista de la sopa boba on el salari dels elegits, amb les dietes opaques i les prebendes regalades de pertànyer a classe política, només els exigeix estar-se quiets, callats i invidents als tripijocs i

a les corrupteles que prioritzen els respectius partits en contra del bé comú i mantenir una fiscalitat injusta que afavoreix els qui més tenen i reparteix només les engrunes de la misèria per als més desfavorits. Siguem pacients que nou mesos són mol llargs i el circ de les municipals ja està en dansa per distreure'ns, tot i que probablement haurem de veure les mateixes cares de sempre i escoltar els mateixos discursos farcits de vanes promeses. Torna la faràndula amb l'elenc d'artistes excepcionals àvids de mantenir-se en els privilegis de la política fent el que sigui per agradar-nos: acrobàcies, pallassades, contorsionismes, doma, escopidors de foc, funàmbuls de la corda fluixa, imitadors de la veu dels seus amos i els monòlegs llençant-se acusacions d'uns contra els altres amb ressentiments irreconciliables, la qual cosa no vol dir que darrere el "ple de riure" electoral del municipi tornem a veure'ls a tots repartint-se els cromos i fent-se petons als llavis quatre anys mes, que qui dia passa any empeny. De moment no hi ha res de nou, això és el que hi ha!

12 de febrer Dijous Gras Botifarres pel Carnaval

Botifarra d'ou amb carxofes,
botifarra crua amb calçots,
i... molt més a

Dimarts 10
els nostres llardons
trobaràs calentons

Mestres Villà, 101 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

Rua Diabòlica`15

Carnaval 2015 del Msn. **Dissabte 14 de febrer a les 7**
del vespre (19h) Sortida de l'Altell de les Bruixes

Tothom hi és convidat!

Hi actuaran: **Els Tabalers de la Colla de Diables,**
les Bruixes del Masnou i els Diables de la Colla juvenil.
Sortiu al carrer i veniu a l'Altell a cruspir la manduca.

Ho organitza:
Colla de Diables del Masnou.

Amb el suport de:
Ajuntament del Masnou.

Hi col·laboren:

Can Rac, Graneria Colomé, Patisseria Miquel, Serveis Integrals Xavi Fuster,
Obres i reformes Pere Alabau, Fruiteria Flores (SA2PE)

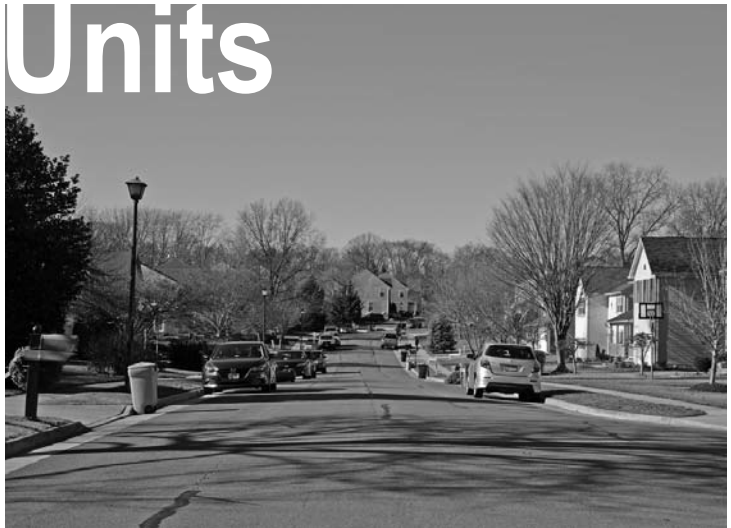
Estats Units

Joan Maresma Duran

Aquest mes de gener hem tingut la sort d'anar a Estats Units. Un viatge d'uns deu dies per visitar amics a Boston i a Washington. Poc temps per veure un país molt gran. Ja que sempre necessitem temps per veure, per observar, per comparar amb la realitat on vivim.

Sempre crec que és bo sortir de la rutina i veure altres paratges. No coneixia aquest país i haig de reconèixer que m'ha sorprès gratament. Tothom em va semblar ben educat i el tracte amb la gent va ser molt correcte. I això és un gran punt a favor. Em fa l'efecte que els llatins no tenim aquesta educació. Vam veure persones ben per sobre del pes. I alguns eren ben joves. És clar que els plats són fets per a un regiment... La mida i la quantitat servida són per parar un tren. I els esmorzars són ben atapeïts. Però no només el primer plat del dia.

A *Boston* vam estar al *The Cheesecake Factory* (la *Penny* del *Big Bang Theory* hi treballava; al de *Pasadena*, no obstant) i un plat va ser per a tres persones... La roba és barata. Fins i tot vam pensar a comprar-ne un munt de peces per portar-les al Brasil, on tot és tan car; no ho vam poder fer per raons de pes i d'espai. Sí que conec brasilers que van als USA només per comprar; roba i articles electrònics principalment. Els carrers són nets i no hi ha tifes al carrer. O almenys no en vam veure; però el fred era intens... Les carreteres i autopistes em van semblar molt ben fetes i les indicacions, claríssimes –sempre em fixo en els rètols; a Brasil hi ha indicacions per a la gent que sap on són els llocs i això vol dir que no et pots pas confiar del que hi ha escrit. Les cases on vam ser eren ben grans i amb jardí. Totes de fusta, poca pedra. I cases situades als suburbis, com a *American Beauty* (una gran pel·lícula) i amb cotxes ben grans. Un munt de 4x4s vam veure. I no hi havia cotxes vells o atrotinats, al contrari. Tots

nous, lluents i poderosos. I el que em va cridar més l'atenció va ser que les persones deixaven la porta de casa seva sense tancar amb clau... Les cases eren obertes! Més d'una vegada vam sortir al matí i vam tornar al vespre i no vam necessitar cap clau. I no exagero. Els avis sempre deien que abans es podia dormir amb la porta oberta... Però actualment em sembla que això no és pas possible al Masnou. En poques paraules, tot em va semblar que funciona.

Naturalment que han d'existir inconvenients. I, possiblement, molts. En poc temps un no veu gaire. I és de vacances. I un riu i somriu i ho troba tot divertit perquè som fora del que ens és quotidià. I són dies on es veu la part amable de la vida, dies d'excessos gastronòmics i d'excessos amb la targeta de crèdit.

El fred, més que intens, és una miqueta empipador. No vaig veure pobresa –a *Rio de Janeiro* la veig a diari; potser m'he convertit en un insensible–, però sí vaig veure un home negre –ara en diuen *afrodescendent* (?); hem de ser políticament correctes– que rentava els parabrises dels cotxes en un semàfor; deuríem ser a vuit sota zero sobre les onze del matí. Les famílies necessiten més d'un cotxe. Tal vegada dos o tres ja que el transport públic és quasi inexistent. La seguretat social no és universal. El president Obama ho vol canviar i millorar, però alguns l'han acusat de

ser *comunista*... I l'assegurança mèdica –com a tot arreu– és cara i no tots en tenen... Tant entrar com sortir del país és llarg; a l'entrada només hi havia un policia a la duana –i això que el vol venia de Londres i no pas de Tombuctú– i a la sortida hi havia una dona al control, que només escridassava els passatgers al control dels raigs X...

No es pot tenir tot a la vida. Però em va agradar molt el país del somni americà. Tot i que les fulles eren ben marrons o no hi eren. I el cel era una encalitzada ombra d'hivern.

12 de febrer, Dijous Gras

**Botifarres d'ou i faves amb cansalada,
pasta amb bacó i pinyons, peres amb vi,
carns i botifarrons, caves, mandonguilles,
pollastre farcit, llom, ous i llardons.**

Ple de pasta
cuina de qualitat a prop teu
www.pledepasta.com
Per a comandes, càtering, celebracions
truqueu al 93 555 52 08

Menú per emportar
5,50€

De dimarts a divendres de 8.30 a 15 i de 17 a 20
Dissabte de 8.30 a 15
Joan XXIII. 46 · 93 555 52 08

Can Ventura

CARNISSERIA

**Vedella, xai, porc,
pollastre, embotits**

Romà Fabra, 18 · 93 555 73 95 · El Masnou

DOS MES DOS

MENJARS PREPARATS. POLLASTRES A L'AST.
VINS I CAVES. XARCUTERIA SELECTA

Navarra, 100. Tel. 93 555 14 82 el Masnou

Butifarra d'ou amb carxofes, butifarra crua amb calçots,... i més a Can Rac

C	A	N
R	A	C

Mestres Villà, 10 · 93 555 16 64 · WWW.CANRAC.COM

ROCA

Xarcuteries

**Màxima qualitat
en tots els
nostres
productes**

El Masnou
Mcat. Municipal · 93 540 10 61
Sant Miquel, 25 · 93 540 88 02

Xarel·lo

VINS, CAVES, LICORS
I UNA MICA DE TOT
VINS D'ALELLA

Àngel Guimerà, 30 Alella 93 555 21 41
ferranaymar@ferranaymar.net

**L'AGRUPACIÓ SARDANISTA DEL MASNOU
CONVOCA TOTS ELS SOCIS A L'ASSEMBLEA GENERAL
QUE ES DURÀ A TERME EL DIA 22 DE FEBRER A LES 11
EN PRIMERA CONVOCATÒRIA I A LES 11.30 EN SEGONA.
LLOC: PLAÇA D'OCATA NÚM. 8 DEL MASNOU**

Punts a tractar:
Dimissió de tots els membres de junta. Renovació de junta
Reforma Fiscal i Model 347

La junta

TROBADA DE

El diumenge dia 11 de gener del 2015 es va fer la **22a Trobada de nadons del Masnou**. Com podreu veure a la fotografia, se'n van concentrar una bona colla, **98**, dels **190** nascuts l'any passat. La trobada, com cada any, fou tot un èxit. Als petits, se'ls veia contents de poder intercanviar somriures, mirades, xerroteigs i plors amb els seus coetanis. Aquest any, com l'any passat, la fotografia i per gentilesa de l'Ajuntament del Masnou, s'enviarà per correu electrònic, amb qualitat de reproducció, a tots els nadons participants a la trobada. Per a qualsevol dubte: **ll.valls@yahoo.es** o al **660 09 23 81**. Moltes felicitats als pares i molta salut. Us presentem els protagonistes; i, a la pàgina següent, la fotografia:

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

*Al servei dels vostres
nadons les 24 h del dia*

FARMÀCIA AYMAR

ALMERIA, 14 (Maricel)
93 555 03 81

FARMÀCIA DOMINGUEZ

ENAMORATS, 1 (Estació del Masnou)
93 555 59 36

FARMÀCIA FÀBREGAS

NAVARRA, 68
93 555 19 79

FARMÀCIA OCATA

JF KENNEDY, 5
93 555 33 08

FARMÀCIA RIERA

J. LLIMONA, 22 (Club Nàutic)
93 555 08 55

FARMÀCIA VIAYNA

PRAT DE LA RIBA, 23
93 555 04 03

NADONS 2015

Alba Céspedes Palomo	14-1-14	Martina Gomez Oliva	12-5-14	Júlia Casanovas Bassas	27-8-14
Arnau Roca Utrilla	18-1-14	Vega Rodriguez Escobero	14-5-14	Àlex Cruz Marsà	27-8-14
Guillermo Olcina Sánchez	18-1-14	Nico Vazquez Ufer	15-5-14	Albert Roca Razzauti	29-8-14
Biel Aragay Colomer	21-1-14	Ainhoa Bonilla Mauri	19-5-14	Unai Sanmartín De Lucas	29-8-14
Roger Martínez Pallarols	26-1-14	Cloe Lopez Diatta	20-5-14		
Gerard Alvarez Moruno	27-1-14	Iker Saiz Miravet	21-5-14	Dídac Rico Casadevall	2-9-14
		Bruno Gonzalez Membrive	21-5-14	Allison Nicole Rivas Cosentino	10-9-14
Irene Ontiveros Gonzalez	2-2-14	Izan Ayan Gomez	27-5-14	Alma Luna Garcia	15-9-14
Lurdes Milà Gres	6-2-14	Daniela Navas Alba	28-5-14	Paula Ferrer Rojo	22-9-14
Mar Asensio Ramon	13-2-14				
Aran Pardo Garcia	14-2-14	Biel Estrada Lahoz	6-6-14	Olivia Pallarès Mateos	3-10-14
Laia Frigola Jordana	15-2-14	Jordina Sánchez Guiu	10-6-14	Dídac Pérez Lorente	8-10-14
Beth Morera Valero	19-2-14	Arlet Muñoz Mercadè	11-6-14	Martí Hugas Grinschpun	11-10-14
Aleix Rueda Vendrell	23-2-14	Moisés Ruiz Casals	20-6-14	Greta Ponce De León	16-10-14
Pau Guitard Pérez	23-2-14	Arnau Puiderrajols López	25-6-14	Jana Aguilar Brenes	16-10-14
Mar Villalba Gelpt	24-2-14	Jan Balcells Porta	26-6-14	Júlia Guillén Tarrida	19-10-14
Cristina Sadurní Garriga	25-2-14	Laia Martínez Reche	27-6-14	Biel Itarte Vidal	20-10-14
				Maria Lugo Valera	21-10-14
Paula Arques Rico	1-3-14	Martina Lopez Aragones	5-7-14	Laia Bayón Motger	23-10-14
Valentina Barranco Bernal	14-3-14	Aarón Bedoya Coartas	7-7-14	Júlia Hurtado Martinez	24-10-14
Aleix Obiol Calvo	15-3-14	Berta Cañete Lopez	9-7-14		
Judit Villa Gonzalez	21-3-14	Martí Suárez Olarte	13-7-14	Roc Sunyer Jara	10-11-14
Aleix Pedrola Igual	26-3-14	Nicolas Atauri Martins	15-7-14	Max Circujano Ortigosa	13-11-14
Bruno Castro Sanz	26-3-14	Jan Preciado Lafuente	18-7-14	Nina Nodari Craven-Bartle	19-11-14
Étienne Callejo Lambrecht	31-3-14	Paul Magne Hernández	19-7-14	Asier Sans Borrajo	23-11-14
		Maria Jimenez Calderón	21-7-14	Nil Segundo Planchart	26-11-14
Jan Lopez Bueno	1-4-14	Mario Rubio Fernández	23-7-14	Daniela Gil Montañes	26-11-14
Arlet Boix Brañas	23-4-14	Ferran Martínez Elias	23-7-14	Emma Ferrer Fornies	27-11-14
Gabriel Piferrer Luri	24-4-14	Dani Martín Jimenez	28-7-14		
Abril Calafell Serra	25-4-14	Charlotte Ortiz Capella	31-7-14	Lucas Cámara Bailén	1-12-14
Victòria Volpini Romañach	26-4-14			Alex Sanchez Villanueva	7-12-14
		Beth Martinez Benavent	3-8-14	Ela Armero Murillo	7-12-14
Pere Bernad Ramos	2-5-14	Javi Fernandez Garrote	7-8-14	Oliver Casero Gómez	11-12-14
Pol Linares Moran	6-5-14	Elsa Galeote Borrego	12-8-14	Edgar Dominguez Bassolé	14-12-14
Jan Fernandez Trinidad	12-5-14	Nil Pinyol Arasa	13-8-14	Emma Meijvis Bascuñana	29-12-14
Joana Aragó Amigó	12-5-14	Saray Higuera Serrano	23-8-14	Mar Reguill Campano	30-12-14

ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA ETS TU!

JORNADA DE PORTES OBERTES

> Entrada per Doctor Curell s/n

Divendres 06 de febrer de 15:30 a 17:30

Sessió informativa a les 15.30 i a les 16.15

Dissabte 21 de febrer de 11:00 a 14:00

Sessió informativa a les 11.30 i a les 12.15

Jacint Verdaguer, 1
08320 El Masnou - T 935 550 407
info@safamasnou.com
www.safamasnou.com

ESCOLA SAGRADA FAMÍLIA
EL MASNOU
Eduquem persones per a un món millor!

FEM CAMÍ
JUNTS, DE P3
A L'ESO

matalasseria

Grau
 PUERICULTURA
 Matalassos - Cotxets - Roba de casa
 Sant Miquel, 6 · 93 555 15 38 · El Masnou

PLE DE LLANA
 Pl. de Catalunya, 4 (darrere l'antic correu) 647 751 702
ANIMEU-VOS
 Llana, cotó i *Perlé* per al primer jersei del nadó
 Guia, patrons i tota l'ajuda que necessiteu
20% dte. en llana
 Amb les novetat de primavera i moltes idees

TR
 DE
 NA
 201

El Petit Vailet
 LLAR D'INFANTS
 Des dels 4 mesos als 3 anys
 Ventura i Gassol, 29 · 93 555 57 11
 El Masnou

FARMASNOU
 PARAFARMÀCIA
 ROMÀ FABRA, 19-A 93 555 19 46
 www.farmasnou.com

Mobles Vilalta
 Des de 1956
 Tenim el llit de branques que necessites
 58 anys al seu servei
 Pere Grau 12-14. Tel 93 555 18 60

VINE A VEURE'NS, T' HI ESPEREM
 El Masnou - Badalona
 C/ Sant Joaquim, C.C. Màgic Badalona i C.C. Montigalà

Bellafarma
 PARAFARMÀCIA
 Almeria, 11 93 540 89 55 www.bellafarma.com

Taller de Publicitat
 impressió i disseny
 93 555 80 06 · 660 09 23 81

OBADA DE NADONS L MASNOU ASCUTS EL 4. 22è ANY

TROBADA DE NADONS 2015

Idea original i

organització: Taller de publicitat.

Fotografia: Cardona fotògraf.

Distribució: Ajuntament del Masnou

Agraïments a: Enric Masip. Servei de Manteniment, Policia municipal i Ajuntament del Masnou. Càmping Masnou. Jutjat de Pau del Masnou. Associació musical Sons i l'Associació Gent del Masnou

 Taller de Publicitat
impressió i disseny
93 555 80 06 · 660 09 23 81

 CARDONA
619 16 34 99
FOTÒGRAF

 Ajuntament del Masnou

Alcon

Amb la trobada de
nadons 2014

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Dites i personatges populars (18)

Albert Vidal

PER QUÈ DIEM...

que algú viu com un paixà?

La dita s'aplica per referir-se a aquell qui viu còmodament, amb luxe i opulència, encara que força vegades es refereix més a qui 'sembla' que visqui, aparentment, d'aquesta manera.

El nom de paixà s'aplicava als homes que ostentaven algun tipus de càrrec dins l'Imperi Otomà, l'actual Turquia (1). Equivaldria a governador d'un territori, general de l'exèrcit o simplement a ajudant de confiança, una mena de secretari privat, del sultà. Així, aquest el consultava en assumptes de govern, militars, etc., encara que, si errava en les seves apreciacions o bé si aquestes no eren del grat del sultà o simplement queia en desgràcia pel motiu que fos... sense pensar-s'ho un moment era decapitat i un altre paixà ocupava el seu lloc.

Ja de molt jovenets eren escollits els futurs paixàs, sobretot en funció del seu agradable aspecte físic. Després que els

antics paixàs o el sultà mateix els sotmetessin a algunes proves decidien qui era mereixedor del títol i així se l'ensinistrava cara al futur. En contrapartida, els rebutjats solien ser castrats, per tant convertits en eunucs, i posats al servei de l'harem (2), alhora que utilitzats com a simples objectes sexuals per part dels homes de la cort. Cal esmentar que l'homosexualitat, tant masculina com femenina, i la bisexualitat eren plenament acceptades i formaven part de la praxi habitual.

Tomant a l'Imperi Otomà, el que avui anomenem "corrupció política" era freqüent i fins i tot "normal", de manera que

els paixàs s'enriquien fàcilment i de manera ràpida, d'aquí el sentit de la dita; i si sabien complaure el seu monarca, acceptar totes les seves excèntricitats i capricis, complir les seves ordres sense el mínim dubte, etc. podien viure força anys amb tota mena de luxes. El càrrec, però, no era hereditari.

(1) L'Imperi Otomà va néixer l'any 1299 de la mà del rei Osman, que es va independitzar de l'imperi seljúcida (en un començament format per tribus procedents de l'Àsia Central que van ocupar els actuals territoris d'Iran i Iraq, a més de gairebé sotmetre l'Imperi Bizantí). El 29 d'octubre de 1923 va desaparèixer l'Imperi i es va fundar la República de Turquia de la mà de Mustafà Kemal, conegut com Atatürk, que significa "pare dels turcs", que va abolir el sultanat.

(2) L'harem era el conjunt d'esposes que tenia un potentat, aristòcrata, rei, en certes cultures (Al-Andalus i Imperi Otomà en el món islàmic, Egipte, alguns emperadors xinesos, prínceps i reis de Rajasthan i Gujarat a l'Índia, etc.). També s'anomena així l'ala separada del palau que ocupen les dones i en la qual està prohibida la presència masculina, excepte l'espòs i els fills.

GRUP 8

ASSESSORS/ADVOCATS/CONSULTORS

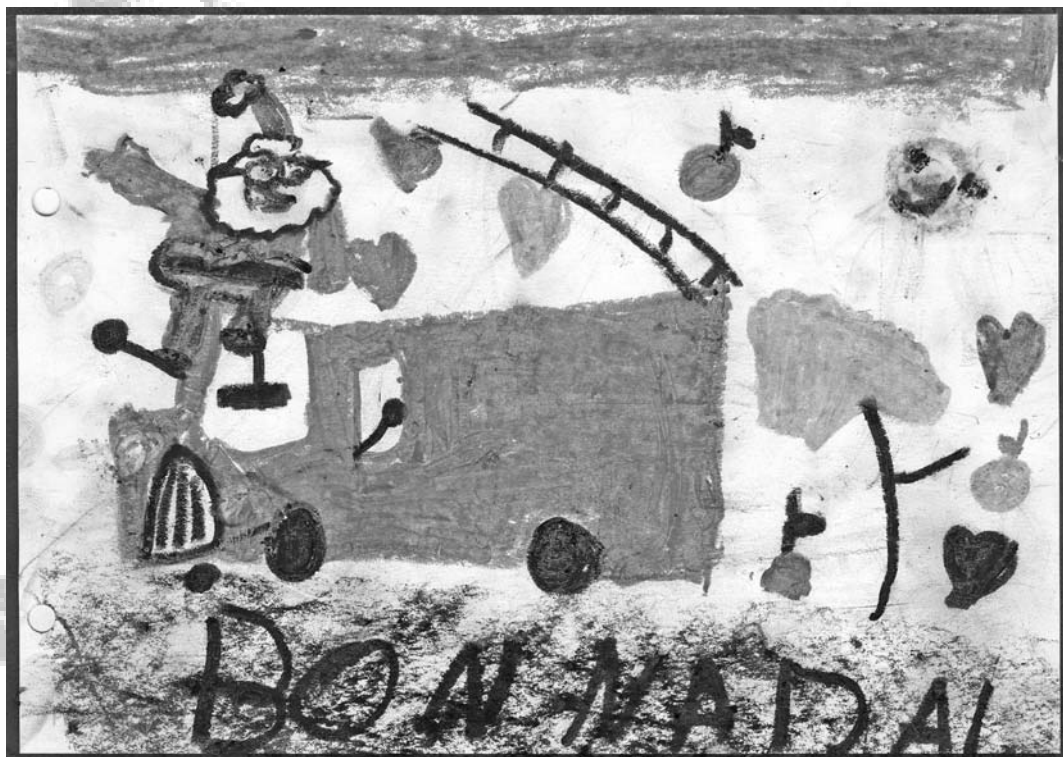
+20
anys

DIBUIX GUANYADOR DEL II CONCURS DE NADAL DE PINTURA INFANTIL

Felicitats a la Natàlia i als seus pares: El jurat va escollir el seu dibuix i per haver guanyat aniran un cap de setmana a Andorra.

Gràcies a tots el nens i nenes que hi han participat.

Els animem a tornar-hi el pròxim Nadal

Jaume Bertrán, 10. 08320 El Masnou
www.grup8.cim / info@grup8.com / [@Grup8Assessors](https://www.instagram.com/Grup8Assessors)
93 540 04 00

Històries de la vila

Joan Muray

el CORRAL torrent del CORRAL el RASTILLO ...i el del Corral

Aquestes històries van de toponímia popular, toponímia que, tot i el pas del temps, a voltes segueix impertèrritament tossuda, com si volgués transmetre'ns allò que la majoria ja ha oblidat.

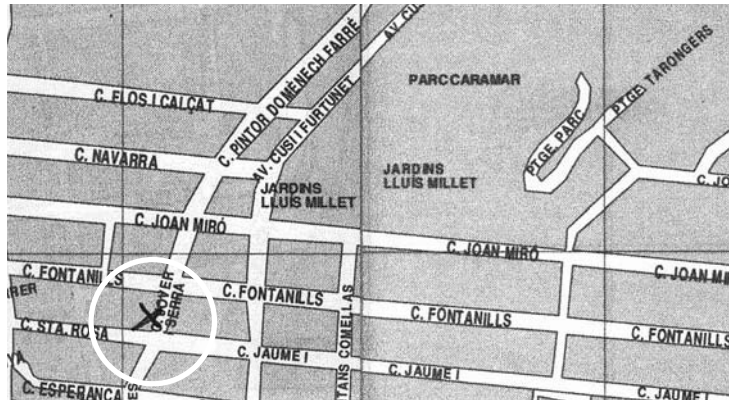
Tot i això, encara hi ha qui recorda, si se li comenten, aquests noms, però que, si no se'n deixa constància, no només desapareixerien de la memòria popular sinó que també deixarien d'existir al paper escrit.

També és una història lligada al segon escorxador de la vila del Masnou i al tancat que va tenir al seu costat, on tenir el bestiar que havia de ser sacrificat, així com de la persona que exercia el càrrec de matador, que de tant de fer-ho li va quedar com a sobrenom "el del Corral".

Ara, però, abans d'endinsar-nos en el tema d'aquestes històries, fem una mirada culta al mot CORRAL per mitjà del gran filòleg Joan Coromines, el qual a la seva obra Diccionari Etimològic... ens diu: *...recinte per a tancar bestiar...* O sigui que en aquest cas tenim per un costat que a l'escorxador li deien corral, i al lloc a què ho haurien d'haver dit li deien *rastillo*.

Anirem a pams i desglossarem individualment cadascun dels títols esmentats, tot i que farem un xic d'història dels diferents escorxadors, a més del segon, pel qual es fa aquestes històries, de tots els que ha tingut la vila i les èpoques en què existiren:

1r ESCORXADOR. Va estar arran de platja, davant de l'antic mercat, on ara passa la via del tren. Al mateix tros on hi hagué els safareigs públics, un antic magatzem de l'època de l'exportació de taronges (segona meitat del segle XVIII fins a final del XIX) i

Sector del plànol del Masnou, amb els noms de carrer actuals, que abasta el Corral i el Rastillo; senyalat amb una x és on estava el Corral.

també la plaça del mercat, ja que la que hem conegut fins al 1996 aleshores era només una plaça, al fons de la qual hi havia des del 1649 el *Mesón del Común*, un hostel on feien parada i fonda les diligències que anaven de Perpinyà a Barcelona. Aquest escorxador va desaparèixer entre el 1845/48 en construir el primer ferrocarril de la península, ja que estava al bell mig de la via.

el CORRAL

Nom que es donava aleshores a l'escorxador municipal. Aquest escorxador, el segon doncs, venia a suplir el primer, que havia estat enderrocat. Fou construït l'any 1849 al xamfrà dels actuals carrers de Santa Rosa i de Tomàs Vives. Aquest darrer carrer, junt al sector de més amunt, anome-

nat c/ Pintor Domènec Farré, formen el Torrent de Riquers; torrent, però, al qual, en haver-hi l'escorxador, la gent des d'aleshores va dir popularment **del Corral**.

Hi va ser, per tant, des del 1849 fins al 1914, quan es va construir el tercer, el que molts ja hem conegut, el del carrer Itàlia, on ara hi ha el Mercat Municipal i altres dependències.

torrent del CORRAL

Aquest torrent, com heu vist, es deia així per estar al costat de l'escorxador (el Corral). El torrent realment és el torrent de Riquers, que baixa de Teià; neix a ponent de la Urbanització La Vinya, passa pel costat del Col·legi Bergantí (canalitzat) i després per sota la Urbanització de Califòrnia i és després, com ja he esmentat, els car-

Carrer de Santa Rosa (l'any 1910), xamfrà amb el torrent del Corral (ara c/ Tomàs Vives), la segona casa començant per mà dreta és l'escorxador (Corral).

fers Pintor Domènech i Tomàs Vives, canalitzat fins a la platja. En tot el seu recorregut fa uns 1800 metres.

el RASTILLO

El nom de *Rastillo* sembla que prové del castellà, tot i que no se n'ha trobat referència. Vol dir un lloc tancat, o la tanca on queda clos el bestiar. Aquest *rastillo* estava situat a l'altre costat del torrent del Corral, on ara hi ha el Col·legi de les Escolàpies, i va donar nom a tot el carrer, carrer que començava aquí i anava fins al torrent d'Asa (actual *c/* de la Mare de Déu de Núria); això fou fins a l'època de la II República (1931); després, durant aquesta es va dir *c/ Nicolás Salmerón*; durant el franquisme es va dir José A. Primo de Rivera, i ara és Jaume I.

Era lògic el seu nom ja que, si a l'altre costat del torrent hi havia el Corral, era normal que hi hagués el lloc on es tancava el bestiar abans de ser sacrificat.

El nom de *Rastillo* degué ser tan popular que fins i tot el nom va ser donat a un vaixell masnoví, el *Pájaro del Rastillo*, un berganti-goleta, propietat majoritàriament del capità Pere Maristany i Font "Carló" (1823-1895), que vivia en aquest carrer i per això l'hi deuria posar, tot i que no sé el perquè de la primera part del nom, *Pájaro...*

3r ESCORXADOR. Va estar al lloc, com he dit, de l'actual mercat municipal. Hi va estar des del 1914 fins al 1993, quan fou enderrocat per construir-hi l'Edifici Centre, on entre altres dependències hi ha el mercat. Era un edifici d'una sola planta d'estil modernista, que abastava ben bé tres cosos i tenia al seu davant i al darrere un ampli pati. No es va respectar que fos d'aquest estil tan preuat, amb poques mostres a la nostra vila, i, a més, obra de l'arquitecte municipal Bonaventura Bassegoda i Amigó (1862-1940) per ser enderrocat.

...i el del Corral

Aquest nom o, millor dit, sobrenom, és el que se li va donar a la persona que s'encarregava de la matança dels animals a l'escorxador, que era en Josep Ramentol i Corbera (el Masnou 1882-

Il·lustració de la matança del porc (de *Calendari de Festes i Costum*. Bibliotex, S.L.1991)

1947), a qui veiem a la fotografia, assegut, amb la seva esposa, Francesca Roca i Corchs, i els seus fills: Joan, Josep i Antonieta, en una imatge de començaments dels anys vint del segle XIX.

Tanquem aquest relat de la petita història dels escorxadors municipals o corral. Un història on hem esbrinat no sols els escorxadors municipals, la seva toponímia popular, sinó fins i tot qui se n'encarregava. Aleshores, en aquell Masnou, tot era molt més personalitzat que ara.

FONTS CONSULTADES

ENTRE EL PEDIGRÍ I L'ESTIGMA, de Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005.

HISTÒRIES DE LA VILA... del Masnou. II Volum, de Joan Muray. Editorial Davinci. Mataró 2005.

CLAU 1863 –una història del conreu i l'exportació de taronges del Masnou i del Maresme, i dels banys de mar a través d'una clau, de Joan Muray. Katelani 2000. Vilassar de Mar 2006.

Calendari de Festes i Costum. Bibliotex, S.L.1991.

Els torrents i rieres del Masnou, de Josep Gutiérrez Camarós. Butlletí de Gent del Masnou núm. 33, d'octubre de 1989.

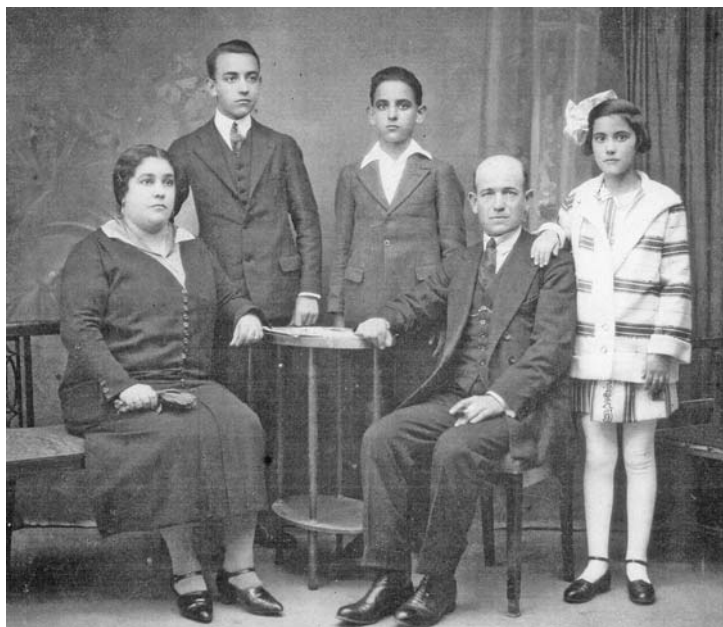
Pájaro del Rastillo. La Nostra Marina, de Palemó Anglès i Sala. Butlletí de Gent del Masnou.

M. Glòria Ramentol i Arisa.

Família Ramentol-Bonamusa

DICCIONARI ETIMOLÒGIC I COMPLEMENTARI DE LA LLENGUA CATALANA, de Joan Coromines.

Registre Civil del Masnou

Família Ramentol-Roca, als anys vint del segle passat.

Les nostres famílies d'avui

Dr. *Aleix Ripol Millet*. Psicòleg i mediador en famílies
ripolmillet@hotmail.com 619 522 582

Com ho podem fer perquè les nostres famílies i els seus membres siguem tots una mica més feliços i gestionar millor els nostres conflictes... els fills, la parella, els avis, la llar...

LA RELIGIÓ I LA FAMÍLIA

Al meu parer la religió aporta a la societat –en gran part via la família– diversos continguts:

Una forma de transcendència

Morir i desaparèixer definitivament és difícilment tolerable per als éssers humans; tots cerquem una forma de perpetuar-nos: el cel, el paradís, la reencarnació... Generalment la persona religiosa creu en un ésser superior –Déu– que ens “transcendeix” i ens fa transcendir (anar més enllà del que som; d’alguna manera, perpetuar-nos), un Déu que sovint premia amb la vida eterna en cas d’un bon comportament en la vida terrenal, entenent per “bon comportament” el fet d’haver respectat una sèrie de normes establertes per la religió en qüestió.

Una forma de “transcendència per immanència” (1)

Per a qui separa la transcendència de la religió (entesa com una religió a un ésser superior), el món, els éssers humans, tenen dins seu una manera autònoma i genuïna d’anar “més enllà de si mateixos”. Si ho preferiu, tenen dins seu el seu propi Déu, la seva religió laica. Aquest Déu inclou vivències com ara: *La meva religió és l’art, la meva religió és no fer mal als altres, respectar i fer-nos part de la natura, lluitar per la justícia...*

Aquesta actitud (creença estructuradora de la pròpia vida, “constructe personal” o com se li vulgui dir) forma

part de la pròpia definició com a persona: “qui sóc jo”

Una ètica, una moral

Totes les “religions” aporten una ètica: heterònoma (la religió mateixa defineix què és ètic i què no ho és) o autònoma (la persona mateixa és la qui, a partir de les seves creences, la seva experiència, el seu context socio-moral, defineix què és el que s’ha de fer i el que no s’ha de fer).

Uns ritus, unes litúrgies

Commemoren, fan present, visualitzen, proclamen, actualitzen... les seves creences, la seva història...

No crec que l’èsser humà pugui viure sense algun tipus de “religió”, immanent o transcendent. No sé si, sense alguna creença que ens faci anar més enllà de nosaltres mateixos, seriem capaços d’acceptar la mort. Les “religions” ens ajuden a viure, ens donen, o suggereixen, pautes de comportament, ens faciliten el sentiment d’un “nosaltres”, ens ajuden a donar sentit a la nostra vida.

Com totes les institucions humanes les “religions” poden pervertir-se i convertir-se en un obstacle per al nostre desenvolupament humà. Considero que esdevenen nocives quan:

Exerceixen un poder excessiu. Quan hi ha abús de poder per part

de “gestors” de la religió (sempre hi ha poder...)

Són excoients. Condemnen o neguen l’existència d’altres formes de viure la transcendència.

Imposen una ètica heterònoma i abusiva. Pel fet d’imposar-la i no sols de promocionar-la i pel fet de negar drets bàsics i universals de les persones

Castiguen a qui no obeeix les seves imposicions.

Discriminen entre els seus i els qui no ho són, entre gèneres, entre cultures...

Eduquem els nostres fills en la llibertat responsable, en la crítica constructiva, en l’autonomia moral, en el compromís, en la construcció de la pròpia personalitat a partir de principis ètics. Així ajudarem a crear persones i una societat millor.

(1) Immanent

1 adj. [FS] Que és interior a un ésser o a una acció, que no depassa la seva naturalesa. Segons el panteisme, Déu és immanent al món.

Institut d’Estudis Catalans
<http://pitxaunio.blogspot.com.es/2011/04/transcendencia-immanent.html>

Passa-t’ho bé!

49è Curs de Balls de Saló de Gent del Masnou

Inici del curs 6 de febrer del 2015

Cada divendres de 20.30 a 22. **A partir de nivell 0**
Preu parella soci: **80 € / no soci 90€** Inscripcions a Gent del Masnou
Dr.Agell, 9, de 6 a 2/4 de 9 del vespre **93 126 82 20**

Pere Martí i Bertran

Si us he de ser franc, mai no he sigut un fan, un d'aquells apassionats del món dels trens. De petit n'havia tingut un d'elèctric, de jove hi havia viatjat força, quan vaig tenir fills vaig anar fins i tot a Vilanova a veure el Museu del Ferrocarril i a pujar en un tren en miniatura, però suficientment gros com per poder transportar mitja dotzena de nens i nenes embadalits. I para de comptar. No n'he estat, doncs, ni col·leccionista, ni viatger en trens mítics i encara menys coneixedor de les mil i una reproduccions a escala que hi ha al mercat (els catàlegs de la casa Märklin, per exemple, us asseguro que són espectaculars). Ha estat un món descoñegut per a mi. Fins que un dia, per un sopar d'amics amb sorpresa, vaig anar a parar a un museu molt especial, anomenat, amb molt d'encert, "Màgic món del tren". I ho dic, això de l'encet del nom, perquè, quan et passeges per les tres plantes que el formen, tens la sensació d'entrar en un món fantàstic en què pots trobar gairebé de tot, a escala naturalment, i sobretot trens, és clar.

A la planta baixa hi ha trens a gavaldals: trens en vitrines, reproduccions de locomotores i vagons d'arreu del món i de totes les èpoques; trens en segells, en monedes, en medalles, en plaques de cava...; bitllets de tren, de metro, de tramvia...; diorames d'ambients relacionats amb el ferrocarril; i qualsevol anècdota que us pugueu imaginar lligada al món dels trens.

A la primera planta hi ha una gran maqueta, espectacular, gegantina, que produeix espais d'arreu i ambients

d'allò més diversos. No ho exagero, no. Penseu que té més de 250 m² i més de 1000 metres lineals de vies! N'arribes a poder veure trenta-cinc circulant alhora, si no m'erro, i travessant paisatges d'allò més diversos: alta muntanya (amb telefèrics i cremalleres inclosos), amb viaductes i ponts espectaculars, tant de ferro com d'obra; planes i ciutats, amb port i tot, i amb paisatges d'allò més diversos: parcs temàtics, càmpings, centrals elèctriques, monuments... Tot un món en miniatura en què també hi ha més de 8000 figuretes humanes i més de 6000 d'arbres (m'ho vaig creure, quan m'ho van explicar, no em vaig pas entretenir a comptar-ho, altra feina tenia a seguir trens, a veure com s'anava fent fosc o com naixia el dia des de llevant...). Tot amb la precisió del rellotger suís, tot amb l'encís de la feina artesanal ben feta, tot amb la delicadesa d'allò que s'estima. Perquè les persones que se'n cuiden, que t'ho expliquen, que fan anar tot aquest món, s'ho estimen, us ho ben asseguro:

només les has de sentir parlar-ne. I encara queda la segona planta, amb una altra maqueta si fa no fa de la mateixa mida, però amb trens i paisatges a una escala molt superior, tant que allà notes tots els sorolls típics dels trens, des dels xiulets estridents, passant pel sotragueig que fan les travesses. Ah, i hi veus sortir el fum de les xemeneies de les locomotores més antigues i tot. Val a dir que encara està en construcció, però no hi treu pas encant, no, ja que t'adones de les hores i hores que hi han de dedicar els muntadors, per anar fent trossets de via amb el detallisme amb què estan fets. Perquè un mèrit que no he destacat, d'aquesta maqueta i de l'anterior, és que tot ho veus a tocar, que hi pots veure els fils de la catenària, els cargols de les travesses, la pedra que les referma (tot a escala és clar) a l'abast dels ulls i de la mà.

Res, que m'estic allargant massa volent descriure una cosa que s'ha de veure en directe, que val la pena de visitar tant si s'és un fan dels més fans dels ferrocarrils (aquests de ben segur que ja ho deuen conèixer), com si, com és el meu cas, sempre us ha semblat un món interessant, però llunyà. Ah, i que consti que és una visita d'aquelles que podem qualificar ben bé de familiars, perquè de ben segur que agradarà infants i joves, pares i avis, solters i casats... Arribats en aquest punt, m'adono que ni tan sols us he dit on es troba aquesta petita joia de les moltes que té amagades el país. Doncs en un poblet petit, Santa Eugènia de Berga, que és a tocar de Vic i que a més a més té una església romànica que també val la pena de no deixar-se perdre.

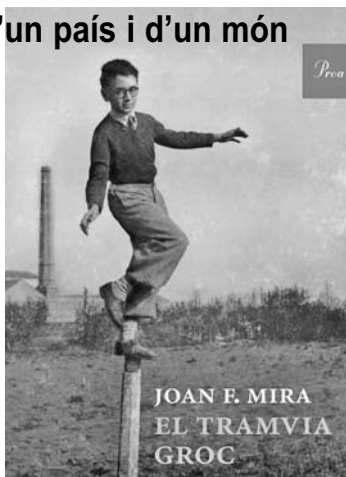
Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Memòries d'un temps, d'un país i d'un món en desaparició

Joan F. Mira (València, 1939) és un dels intel·lectuals de més prestigi del país, un veritable humanista: antropòleg, traductor, assagista, novel·lista, hel·lenista... *El tramvia groc* (1) és la seva primera incursió en la memorialística, en la recuperació o rememoració, més que no pas invenció o recreació, d'un passat que abraça els seus primers 14 anys d'existència. Una rememoració feta amb el rigor (lingüístic, estilístic, documental, històric) que caracteritza la seva obra i que va molt més enllà de la recuperació d'anècdotes i de personatges dels records infantils, ja que esdevé el retrat d'una època (la llarga postguerra dels anys 1940 i bona part dels 1950), d'un país (el País Valencià, concretat en un barri perifèric, encara ben rural, de la ciutat de València) i d'un món en desaparició, més que no pas en transformació, com ha deixat molt clar el mateix Mira en alguna de les entrevistes que se li van fer arran de la publicació de l'obra (2). En vull destacar un parell de publicades a la xarxa, on encara les podem llegir. La d'Hèctor Serra publicada a *Núvol* (23-10-13): I la de Montserrat Serra publicada a *Vilaweb* (24-10-13):

L'obra s'inicia amb una introducció titulada significativament "L'ample palau de la memòria", en què destaca la importància de la memòria per a qualsevol ésser humà, i sobretot per a un escriptor. La segueixen deu capítols titulats només amb el número cor-

responent que ens van presentant els espais on ha viscut, els personatges que l'han acompanyat, les vivències que l'han marcat. Hi trobem, doncs, els pares i els germans i la nombrosíssima família, sobretot paterna; però també les mestres que va tenir, els companys i les companyes de joc, els homes i les dones que li van descobrir alguna cosa del món agrícola, del món artesanal, del món quotidià que arribava a casa seva periòdicament o de passada i que anava deixant petja en un vailet bon lector, més aviat introvertit, però interessat per tot el que l'envoltava. Un vailet que, ens ho deixa ben clar, va viure aquells anys d'infantesa i de primera adolescència d'una manera intensa i feliç, malgrat les circumstàncies polítiques i socials, que per a ell passaven pràcticament desapercibudes, en part perquè pertanyia a una família que podríem qualificar de benestant. No cal dir que també hi tenen una gran importància

els paisatges, en un sentit molt ampli, i tants i tants objectes lligats a records i moments concrets. Tanca l'obra una mena de coda o darrer capítol, també titulat, en aquest cas amb una paraula única però ben significativa: "Final". Final d'un període d'iniciació i de formació en un sentit amplíssim; final d'una etapa de la vida més aviat marcada per records plens de felicitat, trencats de cop per la mort prematura i sobtada del pare; final d'un món que ja només podria recuperar a través de la memòria, dels records, com ha fet amb *El tramvia groc* i com anuncia que potser farà amb un nou llibre per a l'etapa segona de la seva existència (p. 327). Val a dir que ho ha fet conscient que escrivia, també en aquest cas, una obra literària, per molt que no fos una novel·la. Ho dic perquè Mira, al llarg de tot el volum, fa un exercici d'estil, un treball minuciós, de veritable orfebreria, pel que fa a la llengua i als recursos literaris que hi utilitza (comparacions, metàfores digressions...). Un estil personal, culte, que no dubta d'enllaçar amb el present des del qual narra i que és una mostra d'aquest humanisme, d'aquest compromís, d'aquest rigor que traspua sempre la seva obra.

(1) Joan F. Mira. *El tramvia groc*. Editorial: Proa (Col·lecció: "A Tot Vent", 600), Barcelona, 2013. 333 pàgines.

(2) En vull destacar un parell de publicades a la xarxa, on encara les podem llegir. La d'Hèctor Serra publicada a *Núvol*(23-10-13)<http://www.nuvol.com/entrevistes/joan-francesc-mira-no-han-pogut-arrasar-ho-tot/> I la de Montserrat Serra publicada a *Vilaweb* (24-10-13) <http://www.vilaweb.cat/noticia/4151570/20131024/joan-f-mira-paisatge-lhorta-valencia-lextrem-perfeccio-treball-agrari.html>

PASSEJADA MATINAL PEL NOSTRE ENTORN

Diumenge 15 de març de 2015
Els eremites de Cèlecs

Sortida a les 9 del matí de la Plaça dels Cavallets (Marcel·lina de Monteys) amb cotxes particulars. Si no podeu portar el cotxe hi ha un nombre limitat de places disponibles per acompanyar-vos-hi. Es demana puntualitat.

Per a més informació: Francesc Montañá. 629 098 764 Dificultat Tècnica: Fàcil. Temps: 2 hores 30 minuts

Ho organitza: Amics i Antics Escoltes del Masnou

Activitat oberta i gratuïta per a tothom

L'ÚLTIM SUPERVIVENT

Josep Condeminas

En una de les meves visites a Anglaterra, concretament al port de Portsmouth, em va cridar l'atenció un petit i modest canoner que estaven o bé reparant o restaurant en un dic sec. Per curiositat li vaig fer una foto i no li vaig donar més importància. Això va ser l'any 2004; i ara, onze anys més tard, n'he sabut la història i l'interès dels anglesos per restaurar-lo i conservar-lo. Aquest canoner va formar part d'una sèrie de vaixells costaners de poc calat, cosa que els feia idonis per operar a poca distància de la costa i també per navegar en aigües de poca profunditat. Denominats "Monitors" i, en concret el que ens ocupa, va ser construït a l'any 1915 i avarat el 22 de maig del mateix any. Té un desplaçament de 580 tones, una longitud de 54,03 metres i un calat de 1,80 metres, així com una màquina de vapor de 400 cv. El seu armament principal es un canó de 457mm capaç d'assolir un objectiu a trenta quilòmetres de distància. La seva denominació actual es Monitor M33, però anteriorment s'havia dit "Minerva" i "Hulk". Tot i que des del punt de vista militar va donar bons resultats, ja que va operar tant a la I com a la II Guerra Mundial, no entenia l'interès per conservar-lo; però, en saber-ne la història, en comprendre en certa manera el motiu, ja que es tracta de l'únic supervivent naval de la campanya de

Gal·lípoli, una desastrosa operació militar conjunta entre Anglaterra i França per enviar material bèl·lic a Rússia i enfortir així el potencial militar d'aquest país per poder encerclar els imperis centrals alemany, austrohongarès i otomà durant la I Guerra Mundial. Una operació de bombardeig naval ideada per Winston Churchill, però que, en fracassar, es van decidir per una invasió terrestre i agafar el control de l'actual ciutat d'Istanbul. La invasió terrestre va incrementar el desastre ja que, no sols no van assolir l'objectiu, sinó que va ocasionar més de 250.000 morts. La campanya va ser un desastre de principi a fi, fins i tot la naturalesa hi va estar en contra, ja que les tropes angleses i franceses van patir una invasió de polls i milions de mosques, que es ficaven arreu, al menjar, a les ferides... angoixant! Actualment, a part del M33 queden quatre "Monitors" més, tots en museus

de Xile, Brasil i Suècia, menys un, que van enfonsar com a escull, però que ara volen reflotar i restaurar per a un museu. Abans de la seva restauració iniciada a l'any 1980, el M33 havia servit com a oficina flotant a la Royal Clarence Yard. M'imagino que aquesta llarga restauració de trenta-cinc anys ha estat en funció de les aportacions econòmiques. Actualment el vaixell resta totalment acabat i serà inaugurat dins l'actual any de 2015, fent-lo coincidir amb el centenari de la Campanya de Gal·lípoli de 1915. Una vegada més els anglesos han demostrat la seva estimació per les coses de la marina, fins i tot per un vaixell que, tot i demostrar les seves qualitats nàutiques i operatives, reconegudes també per altres països, no deixa de ser també un trist record d'una matança inútil, com ho són totes les guerres, i que va omplir de dolor moltes famílies angleses i franceses.

La punta de la llengua (62) *Esteve Pujol i Pons*

I torno sobre un tema entorn del qual ja havia dit alguna cosa fa temps.

Els catalanoparlants tenim, com tanta gent arreu del món, pares i mares amb germans i germanes, a qui hem anomenat des de fa segles amb els noms d'**oncle** i **tia**. Des de fa uns quants anys aquests parents s'han vist (o ens hem vist) reduïts de mida i han passat sovint a anomenar-se amb diminutius ben curiosos: es veu que només tenim **tietes** (reconec que **onclots** encara seria més ridícul) i **tietes**. Ei, que per anomenar els oncles ho fem amb un derivat del femení (que no hi ha oncles mas-

culins, encara que siguin petits?) i, de ties, es veu que només n'hi ha d'esquifidetes.

Sé pla bé que els diminutius (germanet, cosineta, iaiona, marona, mareta, fillet...) poden ser apel·latius ben afectuosos i manyacs; però d'això a fer-ne l'única –dic l'única– manera d'anomenar aquests parents en tota ocasió i en qualsevol nivell de llenguatge em sembla que n'hi va un bon tros.

Reivindico, doncs, de tornar a l'ús habitual d'**oncle** i **tia**, sense rebaixar-los ni enxiquir-los indègudament.

Exposicions

Fins al 26/2 Pintures d'Aleix Urbano

Del 28/2 al 26/3 Versions de la pintura (col·lectiva)

CAMPANYA DE DONACIÓ DE SANG

El resultat de la campanya de Donació de Sang del diumenge 18 de gener fou: 57 donants + 9 oferiments (2 de nous) En nom del Banc de Sang i Teixits agraïm la generositat de tots els donants.

Donar-ne una mica és donar molt

DÒMINO

Vols jugar al dòmino? **Vine-hi.**
No en saps? **Te n'ensenyarem.**
Ja en saps? **T'ajudarem a millorar el teu joc.**

Socis 6€ - no socis 12€

Cada dilluns i dijous de 6 a 1/4 de 9 del vespre.
Inscripció a Gent del Masnou de 6 a 1/4 de 9 del vespre
Vocalia Recreativa

Cursos de teatre per a totes les edats Vine-hi i... actua

627 630 082 (Oriol) · 676 334 144 (Aina)

"DIUMENGE AMB LLETRES"

Diumenge 22 de febrer del 2015
a les 7 de la tarda

Vetllada artística, literària, musical...

"Grup Rauxa" de GDM Entrada gratuïta

L'enigma V.D.R.

Solució del mes de gener:

Primer, el pastor passa amb la cabra i torna sol.
Segon, passa amb el llop i torna amb la cabra.
Tercer, passa amb el cistell d'enciam i torna sol.
Quart, passa amb la cabra, i tots han passat el riu.

Febrer: Un ós camina 10 km cap al sud, 10 km cap a l'est i 10 km cap al nord, i es troba al mateix lloc de sortida. **De quin color es l'ós? Per què?**

Resposta, el proper mes.

CONVOCATÒRIA ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2015

D'acord amb els estatuts de Gent del Masnou, es convoquen les Assemblees Generals **ORDINÀRIA** i **EXTRAORDINÀRIA** per al diumenge dia 19 d'abril de 2015, a les 12 del migdia, al local social,

ASSEMBLEA ORDINÀRIA

PROPOSTA D'ORDRE DEL DIA:

1/Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'Assemblea Ordinària de l'any 2014. 2/Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2014 (*) 3/Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2015 (*) 4/Presentació de la memòria de l'any 2014 i projectes per al 2015 5/Suggeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2014 i el pressupost del 2015 seran, a partir del dia 19 de febrer, a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

D'acord amb els estatuts, es poden presentar, amb el suport mínim de 10 socis, al·legacions i mocions a la proposta d'ordre del dia de l'Assemblea Ordinària i incloure-hi nous punts fins a 30 dies abans del dia de la celebració de l'Assemblea, mitjançant escrit adreçat a la Secretaria de l'Associació.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

ORDRE DEL DIA:

Punt únic: Renovació dels càrrecs de Vicepresident, Tresorer, Vocal de Cívica i Vocal de Recreativa (*)

(*) D'acord amb els estatuts, per presentar candidatures a qualsevol dels càrrecs de la Junta Directiva caldrà el suport del President, la mateixa Junta Directiva, o bé d'un mínim de 10 socis. A tal efecte, el cens actual de socis restarà a la Secretaria de l'Associació a disposició de tots els socis interessats a presentar-se com a candidats.

Cordialment, **Joan Casals i Agustí**. President de Gent del Masnou

Arran de sòl

Pledebuït

El mes passat encara em va quedar alguna cosa al pap, especialment a l'apartat de regals.

Em refereixo al regal de "l'amic invisible", quina tonteria (per a mi), ja que tots hi sereu ben presents; l'únic invisible, si més no per als creients, siguin de la fe que siguin, és Déu, i al pobre no li fareu cap regal, ni tan sols allò de fer cada dia una B.O. Va ben apanyat, pobre home, si espera aquest tipus de gest.

Bé, i al que anava, al regal aquest, que pel que es veu té unes certes normes, si més no per als qui ho practiquen, ha de tenir un límit de preu, però que, tot i amb això, depenent de la gent que hi hagi a la festa, us costarà un ull de la cara (d'on si no?). Quina manera de trencar-se les banyes (els qui en duquin) per al final posar tots, amb el regalet a la mà, cara de circumstàncies, i pensar per dins jo que vaig cercar allò que fos adequat però original i útil, i ara mira quina andròmina m'ha encolomat. El pitjor d'aquests regals, per dir-ho d'alguna manera, és que, quan arribes a casa, penses (que sempre és bo) on foto jo aquest *trasto*? El pitjor d'aquest cas és que, ja que tots els qui hi havia a la festa un dia o altre vindran a casa vostra, aquella andròmina, que, a més de no servir per a res, és lletja i inútil, l'heu de col·locar en algun lloc i que es vegi, perquè qui sigui que us la regalés la vegi.

A aquest tipus d'objecte que us han encolomat, els nostres veïns de ponent li donen un nom molt característic, a la seva llengua és clar, en diuen *pongo*, perquè, pel que es veu, tothom que passa per aquest tràngol es fa aquesta pregunta: *¿Y ahora dónde lo pongo?*

Aquí al nostre país, en la nostra llengua, potser també té un nom, però no el sé. Si algú el sap que escrigui una carta a la bústia oberta, així ens n'assabentarem tots.

Nosaltres, en fer-nos aquella pregunta, diríem: I ara on ho *poso*?; però, és clar, no li direm un *poso*.

I vosaltres, pobrets bípedes meus, encara us queda per a final de festes el tres pics i repicó. Em refereixo als regals de Reis (encara que sigueu republicans), que valdria més dir-ne dels Mags, que és el que sembla ser que eren.

Quan ja teniu les butxaques ben escurades, apa, els regals dels Mags; oh, i no només per als infants, que és el que abans s'estilava, no, ara també n'hi ha d'haver per a tothom (de la casa i potser de la família).

I tornar a espremer el cervell, que ja deu semblar el que queda d'una llimona o una taronja després de treure-li tot el suc, i, apa, a gastar. Aquest és un altre dels problemes, ja que abans la mainada amb unes joguines es conformava; ara no, ara et diuen el que volen, tot andròmines electròniques, amb preus pels núvols.

No m'estranya gens que del queda de gener, i a voltes també el febrer, se'n digui la *cuesta de enero* (apa, una altra de ponent).

Bé, per si no ho recordàveu ja, ara que esteu al febrer, aquest empenyador de gos us torna a refrescar la memòria.

Apa, bup, bup.

La cuina de l'Antònia

El Cullerot

Carxofes amb cloïsses

Ingredients

Per a les carxofes: 12 carxofes, oli d'oliva, sal i aigua. **Per a les cloïsses:** 1/2 kg de cloïsses, 2 grans d'all picats, brou de la cocció de les carxofes, oli d'oliva, 1 cullerada de farina i mig got de vi blanc

Preparació

Netejarem les carxofes tallant la part de dalt i pelant fins a la part més tendra. Les tallem per la meitat i amb una cullera de cafè en traiem el cor i les tallem a quarts. Pelem en compte la base i el tronc, mirant de no treure'n gaire polpa. Les netes les deixem en un bol cobertes amb aigua i el suc de mitja llimona. Les posem en una cassola amb una mica d'oli a foc suau i un pessic de sal. Les remanem què s'escalfin, les cobrim amb aigua i les coem uns 20 minuts. Podem comprovar que estiguin tendres clavant-hi la punta del ganivet.

En una altra cassola amb un llit d'oli, coem els alls picats. Quan comencin a saltar, sense arribar a enrossir-se, hi afegim la farina i ho removem. Hi aboquem el vi i 4 cullerets del brou calent de les carxofes. No deixem bullir tot uns instants. Hi tirem les cloïsses i les mantenim al foc fins que s'obrin. Un cop obertes, les traiem de la cassola, per assegurar-nos que cap estigui malmesa... En aquesta salsa hi afegim les carxofes, les remanem perquè conjunti tot i, un cop calentes, hi tornem a posar les cloïsses i els donem unes voltes. Si us agrada, ho podem assaonar amb un toc de pebre molt.

Ja tot calent de nou, estarà a punt de servir.

el cullerot

El Masnou, Sant Felip, 45 · 93 540 97 41
Badalona, Canonge Baranera, 75 · 93 384 43 51
Igualada, Rambla Nova, 29 · 93 804 22 25

www.elcullerot.cat

elcullerot@hotmail.com

De tot per a la cuina

12 de febrer, Dijous Gras Coques de llardons

PASTISSERIA · CONFITERIA

La Moreneta

Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou

Pastisseria Degustació Granja

Matalí

Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60

david

MMACE02
(Millor Mestre Artesà
Xocolater d'Espanya 02)

Venda
Online

pastisser

93 555 34 75

Navarra, 100 · El Masnou

pastisseria@davidpastisser.com

www.davidpastisser.com

Medalla de bronze
MMAPE03
(Millor Mestre Artesà
Pastisser d'Espanya 03)

Mestre Pastisser

Pastisseria

miquel

Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61
El Masnou

De les pastisseries del Masnou

API

Finques Puig sl

Compravenda · Administració · ASS. jurídica

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 · El Masnou

Tels. 93 555 10 60 / 17 61 · Fax 93 555 28 90

www.finquespuig.net · info@finquespuig.net

FINQUES MESLLOC

LLIGOÑA CAYETANO

T/ 93.555.69.03

www.meslloc.com

Sant Miquel, 23 - 08320 el Masnou -